

[Socialministeren.]

munen og $\frac{4}{10}$ til den fælleskommunale udligningsfond.

Udgifterne ved gennemførelsen af denne ordning vil i den første tid, hvor man antagelig kun vil have de ca. 1000 for øjeblikket beskæftigede husmoderafløsere til rådighed, komme til at udgøre ca. 5 mill. kr. årlig til lønninger, hvortil kommer udgifter til undervisning m. v., ca: 350 000 kr. Herfra vil så gå de indtægter, der fremkommer fra de ikke-ubemidlede familier, der opnår hjælpen. Under forudsætning af, at staten refunderer 50 pct. af udgifterne til lønninger, medens uddannelsesudgifterne afholdes fuldt ud af statskassen, kan statens udgifter herefter anslås til omkring $2\frac{1}{2}$ mill. kr. for det første år. Efterhånden som der uddannes et stigende antal husmoderafløsere, vil udgifterne stige og vil med et antal husmoderafløsere på 2 000, der skønnes at være det antal, der er behov for, udgøre ca. 4 mill. kr. årlig. Samtidig vil staten imidlertid spare de med den nuværende ordning af husmoderafløsningen forbundne udgifter.

Idet jeg til slut gør opmærksom på, at loven efter den ændrede affattelse skal træde i kraft den 1. oktober 1949 i stedet for som oprindeligt foreslået den 1. juli 1949, skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting og til vedtagelse i overensstemmelse med vedtagelsen i det andet høje ting.

Sofie Hansen: Jeg takker den højtærede socialminister for dette lovforslag om husmoderafløsning. Det vil være et meget stort gode for mange hjem, hvor husmoderen ligger syg eller er på hospital, at børnene kan blive passet, ligesom det vil spare kommunerne for mange penge, at moderen kan blive i sit hjem og blive passet der af en husmoderafløser i stedet for at skulle på hospitalet, hvilket jo vil medføre, at børnene skal sendes på børnehjem, hvad kommunen skulle betale.

Det er mig en glæde, at der er blevet taget hensyn til ønsket om, at de hjem, som er bemidlede, også skal kunne få denne hjælp, da der er mange, hvis indtægt kun ligger lidt over skattegrænsen og derfor ikke har råd til at holde hjælp hjemme. Husmoderafløserne gør et så stort arbejde i hjemmene, at de, der ikke kender til det, slet ikke kan gøre sig noget begreb derom. Dér, hvor jeg kommer fra, har vi i seks år haft husmoderafløsere. En sådan husmoderafløser, som kommer i et hjem, prøver på at rette det op, vasker børnetøj, stopper og laver mad. Når manden kommer hjem, er der gjort rent og

lavet mad. Jeg kender flere små hjem, hvor konen har været væk et par måneder, og hvor en dygtig husmoderafløser helt har rettet hjemmet op og fået skik på det både med penge og rationeringsmærker.

Nu tales der om, at disse husmoderafløsere skal have en særlig uddannelse. Ja, det er naturligvis anderledes i provinsen, hvor vi kender de husmoderafløsere, vi sender ud, end i de store byer. Vi ved, om en kvinde forstår at passe et hjem, og hvis hun, når hun er 35—40 år ikke forstår det, er det såmænd lige meget, hvor megen uddannelse hun får, for så tror jeg aldrig, hun lærer det.

Jeg anbefaler lovforslaget til hurtig gennemførelse og til vedtagelse i den skikkelse, det har fået i det andet høje ting.

Ingefred Juul Andersen: Vi er mange, der hilser lovforslaget om husmoderafløsning med glæde. Problemet er jo ikke nyt, idet der allerede i en del år har virket ikke så få husmoderafløsere, og det kan vist siges, at der har været god brug for deres indsats. Der har jo været nedsat et udvalg til at undersøge hele spørgsmålet, og fra dette udvalg er der kommet en indstilling med forslag om mere lovfæstede bestemmelser for hele husmoderafløsnings-spørgsmålet. Denne betænkning er det — således som den højtærede socialminister for et øjeblik siden oplyste —, som sammen med de indhøstede erfaringer ligger til grund for det foreliggende lovforslag.

Vi erkender vist alle, at det i mange tilfælde er uhyre nyttigt — ja, mere end det —, at man kan få fat i en husmoderafløser til hjælp i hjemmet, når husmoderen er syg. Thi det er jo således, at når husmoderen bliver syg, vil uvilkårligt mange af hjemmets funktioner gå i stå. Hvem skal passe den syge, og hvem skal sørge for mad til hele familien, hvem skal i det hele taget få det til at glide i et hjem, hvor husmoderen er syg? I sådanne tilfælde er det, der er hårdt brug for en husmoderafløser.

Selve administrationen af loven, som er fastlagt i § 2, stk. 2, mener jeg man må udtrykke sin tilfredshed med, idet der derigennem gives en vis frihed for de enkelte kommuner til at arrangere sig enten ved, at de sociale udvalg selv tager sig af sagen eller træffer aftale med en privat eller offentlig institution om at tage ledelsen, selvfølgelig under kommunalbestyrelsens tilsyn, og det synes jeg er ganske godt.

Det er jo ganske klart, at en ordning af hele problemet vil koste penge og ikke så få penge endda, men det får så være. Det, der er det allerværste ved det, er den økono-